

ZARZĄDZENIE NR 273/2011
PREZYDENTA MIASTA KRAKOWA
Z DNIA 08.03.2011

w sprawie nieuwzględnienia wezwania do usunięcia naruszenia prawa zarządzeniem Nr 989/2007 Prezydenta Miasta Krakowa z dnia 30.04.2007 r. w sprawie wydawania opinii wewnętrznych przez Rady Dzielnic Krakowa dotyczących zamierzeń inwestycyjnych na etapie ustalenia warunków zabudowy /WZ/ i ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego /ULICP/

Na podstawie art. 30 ust. 1 oraz art. 33 ust. 2 i art. 11a ust. 1 pkt. 2 w zw. z art. 101 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity z 2001 r., Dz. U. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)

§ 1.

1. Po rozpatrzeniu wezwania do usunięcia naruszenia interesu prawnego zarządzeniem Nr 989/2007 Prezydenta Miasta Krakowa z dnia 30.04.2007 r. w sprawie wydawania opinii wewnętrznych przez Rady Dzielnic Krakowa dotyczących zamierzeń inwestycyjnych na etapie ustalenia warunków zabudowy /WZ/ i ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego /ULICP/ złożonego przez Adwokata Wojciecha Dobosza, pełnomocnika TOP DEVELOPMENT Sp. z o.o. , nie znajduje się podstaw do uwzględnienia wezwania.
2. Uzasadnienie nieuwzględnienia wezwania, o którym mowa w ust. 1, stanowi załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2.

Wykonanie zarządzenia powierza się Dyrektorowi Wydziału Architektury i Urbanistyki.

§ 3.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Uzasadnienie

Zgodnie z brzmieniem art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r. Nr 142 poz. 1591 z późn. zm), „*Gmina może tworzyć jednostki pomocnicze: sołectwa oraz dzielnice, osiedla i inne (...)*”, zaś zasady tworzenia, łączenia, podziału oraz znoszenia jednostki pomocniczej określa statut gminy. Przepis art. 5a ww. ustawy stanowi z kolei ogólną normę określającą kompetencje do podejmowania uchwał przez radę gminy w sprawach dotyczących określania zasad i trybu przeprowadzania obligatoryjnych jak i fakultatywnych konsultacji z mieszkańcami gminy, które mają na celu zapoznanie się z opinią społeczną na dany temat. Z § 4 pkt. 5 lit. j załącznika do uchwały Nr LXVII/660/96 Rady Miasta Krakowa z dnia 18 grudnia 1996 r. w sprawie organizacji i zakresu działania Dzielnicy ogłoszonej w Dzienniku Urzędowym Województwa Małopolskiego z 2002 r., Nr 243, poz. 3278 z późn. zm., wynika, iż do zadań dzielnicy należy opiniowanie na wnioski lub z własnej inicjatywy spraw dotyczących społeczności lokalnej, a w szczególności zamierzeń inwestycyjnych na etapie ustalania warunków zabudowy i zagospodarowania terenu jako opinii wewnętrznej. Zgodnie z § 72 ust. 3 Uchwały Nr LXXV/732/05 Rady Miasta Krakowa z dnia 13 kwietnia 2005 r. w sprawie przyjęcia oraz ogłoszenia tekstu jednolitego Statutu Miasta Krakowa, do zadań dzielnicy należą sprawy publiczne o znaczeniu lokalnym powierzone jej przez Radę, służące zaspokajaniu zbiorowych potrzeb i poprawie warunków życia jej mieszkańców, natomiast organami dzielnicy (którą stanowi wspólnota mieszkańców części obszaru Miasta) są zarząd dzielnicy oraz rada dzielnicy (ust. 4).

Z powyższego wynika, iż Rada Dzielnicy jako organ dzielnicy uprawniona jest do opiniowania na wnioski lub z własnej inicjatywy spraw dotyczących społeczności lokalnej, a w szczególności zamierzeń inwestycyjnych na etapie ustalania warunków zabudowy i zagospodarowania terenu.

Zgodnie z art. 33 ust. 2 w zw. z art. 11a pkt. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, organizację i zasady funkcjonowania urzędu gminy określa regulamin organizacyjny, nadany przez prezydenta w drodze zarządzenia, natomiast z § 10 zarządzenia Nr 1/2011 Prezydenta Miasta Krakowa z dnia 3 stycznia 2011 r. w sprawie Regulaminu Organizacyjnego Urzędu Miasta Krakowa wynika, iż Prezydent kieruje Magistratem poprzez podpisywanie m.in. zarządzeń. Przedmiotowe zarządzenie adresowane jest do wewnętrznej komórki urzędu (Magistratu) – Wydziału Architektury i Urbanistyki i ma na celu realizację współpracy pomiędzy jednostkami pomocniczymi gminy – dzielnicami, w zakresie zadań należących do ich właściwości, określonych w załączniku do uchwały Nr LXVII/660/96 Rady Miasta Krakowa z dnia 18 grudnia 1996 r. w sprawie organizacji i zakresu działania Dzielnicy

Zarzut, iż Prezydent Miasta Krakowa jako organ wykonawczy Gminy podejmując Zarządzenie Nr 989/2007 z dnia 30.04.2007 r. w sprawie wydawania opinii wewnętrznych przez Rady Dzielnic Krakowa, naruszył normy kompetencyjne jest w związku z powyższym, bezzasadny.

Zarządzenie Nr 989/2007 Prezydenta Miasta Krakowa z dnia 30.04.2007 r. w sprawie wydawania opinii wewnętrznych przez Rady Dzielnic Krakowa dotyczących zamierzeń inwestycyjnych na etapie ustalenia warunków zabudowy /WZ/ i ustalenia lokalizacji inwestycji celu publicznego /ULICP/ odnosi się do wydawania przez właściwą Radę Dzielnic opinii dotyczących planowanych zamierzeń inwestycyjnych które mogą w sposób istotny wpłynąć na zagospodarowanie przestrzenne dzielnicy i gdy przedmiotem inwestycji jest:

- a/ obiekt kultu religijnego
- b/ obiekt budowlany zaliczany do inwestycji mogących znacząco oddziaływać na środowisko, wymieniony w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004r. /Dz.U. z 2004r., Nr 257, poz. 2573 z późn.zm./
- c/ hurtownie
- d/ park, obiekt sportowy i rekreacyjny
- e/ placówka kultury, oświaty lub pomocy społecznej
- f/ obiekt budowlany pełniący funkcję użyteczności publicznej, którego realizacja jest finansowana ze środków Gminy lub Skarbu Państwa
- g/ zabudowa wielorodzinna.

Zarządzenie to ma charakter wiążący wewnętrzne komórki organizacyjne WAiU UMK prowadzące postępowania w sprawie wydania decyzji o warunkach zabudowy i decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego. Negatywna opinia właściwej rady dzielnicy nie stanowi podstawy do wydania decyzji odmownej (nie ma charakteru wiążącego), a brak opinii nie stanowi naruszenia prawa powszechnie obowiązującego, w związku z czym nie może skutkować wadliwością wydanej decyzji administracyjnej, zaś nie wydanie opinii w terminie 14 dni nie wstrzymuje dalszego biegu sprawy i traktowane jest jako rezygnacja stanowiska w sprawie. Dodatkowo, jak wynika z § 4 ust. 3 ww. rozporządzenia, wydawanie opinii przez Radę dzielnicy nie może powodować wydłużania czasu trwania postępowania administracyjnego. Charakter przedmiotowego zarządzenia powoduje, iż opinia właściwej rady dzielnicy nie mieści się w katalogu uzgodnień, o których mowa w art. 53 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, który stanowi o formach współdziałania pomiędzy organem prowadzącym postępowanie w sprawie o ustalenie warunków zabudowy i zagospodarowania terenu (postępowanie główne) a innymi organami, które na podstawie przepisów szczególnych są zobligowane do zajęcia wiążącego w sprawie stanowiska w formie zaskarżalnego postanowienia rozstrzygającego.

Przedmiotowe zarządzenie nie pozostaje również w sprzeczności z treścią art. 60 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2003 r., Nr 80, poz. 717 z późn. zm), który stanowi, że „decyzję o warunkach zabudowy wydaje, z zastrzeżeniem ust. 3, wójt, burmistrz albo prezydent miasta po uzgodnieniu z organami, o których mowa w art. 53 ust. 4, i uzyskaniu uzgodnień lub decyzji wymaganych przepisami odrębnymi”, bowiem opinia właściwej rady dzielnicy nie jest uzgodnieniem, ani decyzją wymaganą przepisami odrębnymi od uzyskania której uzależnione może być wydanie decyzji lokalizacyjnej, a jej niewiązący charakter (z jednej strony) i brak wpływu na sytuację prawną inwestora (z drugiej), stanowi wyłącznie realizację przejawów polityki zmierzającej do informowania społeczeństwa (na poziomie dzielnicy) o zamierzeniach inwestycyjnych mających wpływ na zagospodarowanie przestrzenne obszaru całej dzielnicy, niezależnie czy inwestycja stanowi inwestycję celu publicznego w rozumieniu art. 2 pkt. 5 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w zw. z art. 6 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami. Zarządzenie nie wpływa zatem na prawa i obowiązki stron

postępowania o ustalenie warunków zabudowy i ustalenie lokalizacji inwestycji celu publicznego. Podkreślić przy tym należy, iż żaden przepis Konstytucji RP nie wprowadza zakazu konsultacji jednostek samorządu terytorialnego za pośrednictwem ich organów stanowiących bądź wykonawczych z mieszkańcami gminy lub jej jednostek pomocniczych, natomiast powołany wyżej art. 5a ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym stanowi ogólną normę określającą kompetencje do podejmowania uchwał przez radę gminy w sprawach dotyczących określania zasad i trybu przeprowadzania obligatoryjnych jak i fakultatywnych konsultacji z mieszkańcami gminy, w także podstawę do podjęcia uchwały Nr LXVII/660/96 Rady Miasta Krakowa z dnia 18 grudnia 1996 r. w sprawie organizacji i zakresu działania Dzielnic.

Brak jest w związku z powyższym podstaw do stwierdzenia naruszenia interesu prawnego strony postępowania i uwzględnienia wezwania o usunięcie naruszenia prawa poprzez uchylene zarządzenia Nr 989/2007 Prezydenta Miasta Krakowa z dnia 30.04.2007 r.